

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I. Уставни основ за доношење закона

Уставни основ за доношење овог закона садржан је у члану 97. тачка 5. и 16. Устава Републике Србије, којима је прописано да Република Србија уређује и обезбеђује контролу промета роба и услуга и путничког саобраћаја преко границе и организацију, надлежност и рад републичких органа.

II. Разлози за доношење закона

У Републици Србији од 3. маја 2010. године примењују се два закона са истим називом: Царински закон („Службени гласник Р Србије” број 18/10) који уређује општа правила и поступке који се примењују на робу која се уноси или износи из царинског подручја Р Србије и Царински закон („Службени гласник Р Србије” бр.73/03, 61/05, 85/05-др. закон, 62/06-др. закон и 9/10-одлука Уставног суда) чл. 252 до 379. тог закона који уређује надлежност Управе царина, организацију, обављање послова и управљање Управом царина, овлашћења лица запослених у Управи царина, овлашћења и одговорности у прикупљању, евидентирању, обради и заштити података у вези са пословима Управе царина, као и поступак пријема у радни однос у Управу царина, распоређивање, напредовања у служби, права, обавезе и одговорности запослених у Управи царина. С обзиром да примена два закона са истим називом може да доведе до правне несигурност, потребно је посебним законом регулисати делокруг рада Управе царина, унутрашње уређење и руковођење, овлашћења директора и царинских службеника, прикупљање, евидентирање, обраду и заштиту података који су у вези са пословима царинске службе и права, дужности и одговорности царинских службеника.

Циљ Закона о царинској служби је да на одговарајући начин уреди овлашћења и обавезе царинских службеника која ће омогућити спровођење основних функција царинске службе, брз проток робе, путника и превозних средстава, стварање претпоставки за ефикасну контролу примене царинских прописа, спречавање и сузбијање шверца оружја, муниције, дроге, трговину људима, као и увоз, извоз или транзит других роба које су опасне по живот и здравље људи, обезбеђење одговарајуће заштите осталих учесника у царинском поступку, као и приходе буџета. Наиме, „нови” Царински закон („Службени гласник Р Србије” број 18/10) усаглашен је са царинским законима земаља Европске уније и предвиђа увођење нових царинских процедура које треба да омогуће брже и ефикасније спровођење царинских поступака. а да би се то омогућило Законом о царинској служби неопходно је царинским службеницима одредити овлашћења која треба да прате нове и поједностављене процедуре које су већ уређене „новим” Царинским законом. Такође, овим законом предлаже се стварање услова да царинска служба буде ефикасна и рационална, професионална и непристрасна администрација, омогућиће се јачање интегритета царинских службеника и смањење корупције, као што то од наше службе захтевају Европска унија, Светска банка, Међународни монетарни фонд, Светска царинска организација. Исто тако примена овог закона треба да обезбеди и претпоставке за побољшање положаја царинских службеника, како би се и у том погледу почели приближавати и усаглашавати са положајем службеника у царинским администарцијама земаља Европске уније.

III. Објашњење појединачних решења

Чланом 1. одређена је област која се уређује овим законом, а то су послови царинске службе, унутрашње уређење и руковођење, овлашћења царинских службеника и права, дужности и одговорности царинских службеника. Такође, овим чланом, у ставу 2 прописани су принципи обављања послова царинске службе, а то

су професионалност, интегритет, јавност рада, пружање услуга јавности, одговорност и доследности у примени закона и при употреби законских овлашћења.

Члан 2. дефинише положај Управе царина као органа управе у саставу министарства надлежног за послове финансија и дате су дефиниције царинског службеника и намештеника у царинској служби.

Чланом 3. дефинисано је седиште Управе царина у Београду, као и да Управа царина има свој знак и заставу. Прописано је да је знак Управе царина саставни део службене одеће и да се исти отискује на службеној значки царинских службеника, а да ће изглед застеве и њену употребу прописати директор.

Члан 4. дефинише 25. мај као Дан царинске службе.

Чланом 5. прописано је да се на царинске службенике и намештенике примењују прописи о државним службеницима и намештеницима, ако Законом о царинској служби није другачије прописано.

Глава II закона (чл. 6. и 7.) односи се на делокруг Управе царина.

Чланом 6. дефинисани су послови царинске службе, и то: спровођење мера царинског надзора и контроле над царинском робом одређене законом и другим прописима, спровођење царински дозвољеног поступања и употребе робе, вршење обрачуна и наплате увозних и других дажбина, акциза и пореза на промет и накнада за робу која се увози, односно када је то посебним прописима одређено, извози, спровођење царинске контроле која обухвата претходне контроле, превентивне контроле и накнадне царинске контроле, издавање обавештења о примени царинских и других прописа из надлежности Управе царина и обавезујућих обавештења о сврставању и пореклу робе, спровођење законом предвиђених поступака у циљу откривања царинских прекршаја, привредних преступа и кривичних дела и подношење пријава тужилаштву или другим надлежним државним органима, подношење захтева за покретање прекршајних поступака и издавање прекршајног налога прекршајним судовима, редовних и ванредних правних лекова, те учествовање у процесним радњама и радњама извршења судских одлука, прикупљање, евидентирање и обрада података потребних за спровођење поступка накнадне царинске контроле и других истражних поступака и за сузбијање кријумчарења, вођење управног поступка за поступке који су јој дати у надлежност Царинским законом, вођење првостепеног царинско-прекршајног поступка за прекршаје који су у надлежности царинске службе, вршење контроле уношења и изношења динарских и страних средстава плаћања у међународном путничком и пограничном промету са иностранством, вршење контроле уношења, изношења и провоза робе за коју су прописане посебне мере ради сигурности, заштите здравља и живота људи, животиња и биљака, заштите животне средине, националног блага, историјских, уметничких или археолошких вредности, заштите интелектуалне или индустријске својине и друго, вођење евиденција из свог делокруга, обрада и статистичко праћење података о увозу и извозу, иницијативе за покретање поступка за вођење преговора и закључивање међународних уговора из делокруга царинске службе, сарадња и размена информација са надлежним државним органима, јавним или приватним организацијама, испитивање у име других царинских администрација (замолним путем) у складу са међународним уговорима, хемијско-технолошка и друга испитивања узорака робе у царинској лабораторији, у сврху правилног сврставања робе по Царинској тарифи. Ставом 2 прописано је да Управа царина обавља послове из свог делокруга на целом царинском подручју Републике Србије.

Чланом 7. прописана је могућност да Влада повери обављање послова царинског надзора и царинске контроле путничког промета у појединим организационим јединицама Управе царина на граничним прелазима са мањим обимом промета органу државне управе надлежном за контролу преласка државне границе.

Глава III закона (чл. 8-12.) односи се на унутрашње уређење и руковођење у Управи царина.

Чланом 8. дефинисано је да послове из надлежности Управе царина обављају Централа Управе царина и царинарнице, да Централа обавља послове у седишту Управе царина преко унутрашњих организационих јединица, да се царинарнице оснивају у већим привредним и саобраћајним центрима, да због специфичности послова у Управи царина, Влада на предлог министра може прописати другачије

услове за организовање унутрашњих јединица Управе царина од услова утврђених прописима о начелима за унутрашње уређење органа државне управе, као и да Влада на предлог министра доноси одлуку о оснивању, почетку и престанку рада царинаница, царинских испостава, одсека и царинских реферата.

Чланом 9. прописано је да Управом царина руководи директор и да директор обезбеђује координацију рада и јединствену примену прописа из делокруга Управе царина на целом царинском подручју, као и јединствену примену овог закона.

Чланом 10. прописано је да помоћник директора - координатор замењује директора у његовом одсуству и да помоћници директора руководе радом сектора и обављају друге послове које одреди директор.

Чланом 11. прописано је да радом царинарнице руководи управник и да управник царинарнице одговора директору за законито и благовремено обављање послова.

Чланом 12. дефинисана су акта која доноси министар на предлог директора Управе царина.

Глава IV закона (чл. 13-51.) прописује овлашћења директора и царинских службеника.

Чланом 13. прописано је да директор може да пренесе овлашћење за одређене послове, осим послова руковођења, царинском службенику или групи службеника.

Чланом 14. дефинисано је овлашћење директора да распоређује царинске службенике и намештенике у складу са актом о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места и да одлучује о њиховим правима и обавезама из радног односа.

Чланом 15. прописано је овлашћење директора да стимулише лице које је допринело откривању кривичних дела, царинских прекршаја и других повреда царинских прописа и да се средства за те намене обезбеђују у буџету Републике Србије.

Чланом 16. прописано је овлашћење директора да захтева од царинских службеника и намештеника да прођу кроз здравствену проверу.

Чланом 17. дефинисано је овлашћење директора да у зависности од потреба посла одређује рад у сменама и радно време, укључујући и рад у време празника и прековремени рад, као и овлашћење да може да одреди посебно радно време за поједине унутрашње јединице у зависности од потреба службе, као и када царински службеник треба да буде на располагању.

Чланом 18. прописано је овлашћење директора да даје обавештења за јавност.

Чланом 19. прописано је да директор може када постоје оправдани разлози царинском службенику и намештенику обезбеди бесплатну правну помоћ, уколико је против њих покренут поступак за радње учињене приликом обављања послова из делокруга Управе царина.

Чланом 20. прописано је да директор доноси акт којим прописује увођење, коришћење и употребу видео надзора у Управи царина.

Чланом 21. дефинисано је да царински службеник у обављању послова царинске службе има овлашћења прописана Законом о царинској служби и другим прописима.

Чланом 22. дефинисано је да царински службеник обавља послове царинске службе у службеној или цивилној одећи, да је службена одећа царинска униформа и радно одело, с прописаним знаком Управе царина, као и да царински службеник доказује овлашћење за обављање царинских послова службеном легитимацијом и службеном значком са идентификационим бројем.

Чланом 23. прописано је овлашћење директора да пропише поступак издавања службене легитимације и значке, начин употребе и трајање службене одеће, радна места на којима су царински службеници дужни да носе службену одећу и врсту службене одеће. Овим чланом обавезује се царински службеник је да се, на захтев учесника у царинском поступку легитимише службеном легитимацијом и значком, а када послове обавља у цивилној одећи обавезан је да се легитимише службеном легитимацијом пре предузимања било које службене радње.

Чланом 24. прописано је да се превозна средства која се користе у службене сврхе могу обележити знаком царинске службе и натписом „Царина“ и да ће директор прописати начин обележавања и употребе превозних средстава.

Чланом 25. прописана је дужност царинског службеника да, при обављању службених радњи, поступа на начин који не вређа углед, част и достојанство лица на које се радња односи, водећи рачуна о заштити Уставом и законом загарантованих људских права и основних слобода, а да при обављању службених радњи према правним лицима, другим правним субјектима и одговорним лицима у правним лицима, осим тога, мора да води рачуна да при обављању службених радњи у што мањој мери омета редован посао правних лица и других правних субјеката.

Чланом 26. прописано је право царинског службеника да носи и употреби оружје и муницију под условима и на начин које пропише министар, да царински службеник мора бити психофизички способан и посебно оспособљен за ношење и употребу ватреног оружја. Контрола оспособљености и психофизичких способности царинских службеника овлашћених за ношење и употребу ватреног оружја, обавља се најмање једном годишње, а за утврђивање оспособљености и психофизичке способности царинских службеника за ношење, као и за саму употребу оружја, примењују се прописи који важе за овлашћена службена лица министарства надлежног за унутрашње послове.

Чланом 27. прописано је да царински службеник, при обављању службених радњи, може да употребљава посебну техничку опрему, службена возила и пловила са употребом светлосних и звучних сигнала и посебно обучене службене псе.

Чланом 28. дефинисано је да царински службеник при обављању царинске контроле може да употреби средства принуде сходно прописима који важе за овлашћена службена лица министарства надлежног за унутрашње послове.

Чланом 29. прописује се да у вршењу послова царинске службе царински службеник обавља надзор над применом закона и других прописа и да послове царинске контроле обавља према одредбама Закона о царинској служби и других закона, поштујући приликом њиховог спровођења прописе о безбедности друмског, ваздушног, железничког и речног саобраћаја.

Чланом 30. прописано је овлашћење царинског службеника да може од учесника у промету робе с иностранством да захтева давање усмених или писаних обавештења која могу допринети утврђивању царинског статуса робе, као и овлашћење да примењује друге радње којима се утврђује царински статус робе, укључујући узимање узорака ради лабораторијских испитивања.

Чланом 31. дефинисано је овлашћење царинског службеника да може у свако доба, да изврши пресретање, уђе у превозно средство, изврши преглед и претрес ма ког његовог дела, уколико није другачије одређено овим законом или међународним уговором, док то средство улази или излази из царинског подручја, налази се унутар одобреног простора, налази се у границама простора који служи за упловљавање или испловљавање из пристаништа или копна уз пристаниште које се користи за активности које се изводе у пристаништу, долази на аеродром или га напушта и долази или напушта одобрено пристаниште, царинско складиште или слободну зону.

Чланом 32. прописано је овлашћење царинског службеника да има слободан приступ сваком делу возила, пловила или ваздухоплова, на месту одређеном за царинску контролу и овлашћење да може да нареди да се роба означи пре него што се истовари, да закључа, пломбира, означи или на други начин обезбеди робу која се транспортује, као и место или контејнер у коме се роба превози и да нареди да се отвори место или контејнер који је закључан, а кључеви се налазе код другог лица.

Чланом 33. дефинисано је овлашћење царинског службеника да може да задржи превозно средство док не буду плаћени трошкови настали у поступку царинског надзора и царинске контроле или трошкови претовара робе у царинско складиште који је извршен по његовом налогу.

Чланом 34. прописано је да царински службеник може да захтева да капетан ваздухоплова омогући, у свако доба и на сваком месту, улазак у ваздухоплов и преглед ваздухоплова и робе коју превози и докумената која се односе на ваздухоплов, робу или лица која превози. Такође, може да захтева од службеника аеродрома, у свако доба, да му дозволи да уђе и изврши преглед аеродрома, зграда

и робе у њима, да направи копије и узме изводе из докумената и евиденције коју службеник аеродрома води у складу са прописима.

Чланом 35. дефинисано је овлашћење царинског службеника да прегледа робу која се превози или ће се превозити пловилом, да захтева да се отвори контејнер или да се роба распакује, као и да уђе на пловило и изврши преглед пловила током пловидбе и да затражи да му се изда или донесе на увид сваки документ који треба да се налази на пловилу и да направи копије и узме изводе из тих докумената.

Чланом 36. прописано је овлашћење царинског службеника да може од сваког лица да захтева да покаже робу коју је набавило ван царинског подручја и која подлеже царињењу или опорезивању, а коју је лице набавило на царинском подручју без плаћања увозних и других дажбина и по основу по коме нема право на ослобођење од плаћања увозних и других дажбина.

Чланом 37. прописано је да је лице које улази на царинско подручје или га напушта, дужно да одговори на питања царинског службеника која се односе на његов пртљаг, предмете у пртљагу или друге предмете које носи са собом, а ако царински службеник затражи, дужно је да пртљаг и предмет да на преглед, као и да царински службеник може да захтева од лица које долази на царинско подручје или га напушта да одговори на питања у вези са његовим путовањем.

Чланом 38. став 1. дефинисано је овлашћење царинског службеника да може да заустави и претресе превозно средство на било ком месту на царинском подручју, ако из оправданих разлога, посумња да превозно средство превози робу за коју се плаћају увозне и друге дажбине, а које нису плаћене или обезбеђене, која је бесправно премештена, чији је увоз, извоз или транзит забрањен, ограничен или уређен посебним прописима. Ст. 2-5. прописано је да је лице које превози или носи робу дужно да одговори на питања царинског службеника која се односе на превозно средство и робу која се у њему налази или коју оно носи са собом, а ако царински службеник затражи, дужно је да покаже робу и документа ради прегледа, да царински службеник може да испита свако лице за које претпоставља да поседује сазнања о околностима из става 1. Лица која се не придржавају одредаба овог члана, подлежу одговорности предвиђеној Царинским законом и другим прописима. Царински службеник, такође, може, у складу са прописима, да привремено задржи превозно средство и робу из става 1. члана 38. Ст. 6. и 7. прописано је да се одредбе овог члана примењују и на робу која се преноси другим средством или путем скривене цеви, као и да царински службеник може да користи сва средства ради проналажења скривене цеви и пута те цеви.

Чланом 39. прописано је царински службеник има право утврђивања идентитета лица које улази, излази или се налази у службеној просторији Управе царина, па је такво лице дужно да на захтев царинског службеника покаже путну исправу, личну карту или друге исправе којима се може утврдити идентитет лица. Царински службеник, при вршењу послова царинске контроле, може привремено задржати присутно лице, уколико је то неопходно за спровођење царинске контроле, док се не обаве прописане царинске радње, али не дуже од шест сати. Ако је разлог задржавања извршење или покушај извршења прекршаја предвиђених другим прописима (осим царинских прописа) или кривичног дела, без одлагања се обавештава најближа организациона јединица министарства надлежног за унутрашње послове. Став 3. члана 39. прописује овлашћење царинског службеника да, уколико посумња да је лице прећутало или дало нетачне податке на његова питања, чиме је извршена или би могла бити извршена повреда одредаба Царинског закона или другог прописа, или ако постоји доказ о томе, или ако је лице сакриво робу чији је увоз или извоз забрањен, ограничен или уређен посебним прописима, може да претресе лице које улази у царинско подручје, лице које напушта царинско подручје или лице које је имало приступа подручју које је под посебном царинском контролом и које је означено као подручје под посебном царинском контролом, које користи лице које одлази из тог подручја, али не и из царинског подручја. Ст. 4-6. члана 39. прописује обавезу царинског службеника да одмах обавести непосредног руководиоца о потреби претреса лица, који ће утврдити да ли има или нема основа за претрес, ако има основа за претрес, наложиће да се претрес обави, у супротном пустиће задржано лице. Изузетно, уколико непосредни

руководилац није доступан царинском службенику, претрес лица ће извршити и без његовог налога, с тим што ће разлог претреса лица без налога непосредног руководиоца царински службеник унети у записник о личном претресу. Ст. 7-9. члана 39. дефинише ко врши претрес одређених лица, а ставом 10. да се одредбе овог члана примењују и на возаче превозних средстава и на друга лица према којима се спроводи царински надзор.

Чланом 40. прописано је да уколико се при прегледу или претресу робе, превозног средства или лица пронађе оружје, друге опасне ствари, опојне дроге или друге ствари које се неовлашћено преносе у или из царинског подручја Републике Србије одмах ће се привремено задржати, а лица код којих су пронађени и возачи превозних средстава привремено ће се задржати и о томе ће се одмах обавестити најближа организациона јединица министарства надлежног за унутрашње послове. Приликом привременог задржавања робе, сходно се примењују одредбе законика који регулише кривични поступак, које се односе на привремено одузимање предмета. Ст. 3-4. прописано је да уколико се код лица приликом претреса нађу средства плаћања у већем износу од дозвољених поступиће се у складу са девизним и другим прописима и да ће се, ако се при прегледу или претресу робе, превозног средства или лица пронађе скривена или непријављена роба иста привремено задржати до окончања прописаног поступка.

Чланом 41. дефинисано је да царински службеник може, у оквиру царинског подручја, од лица које превози страну или домаћу робу да захтева да докаже да је роба набављена у царинском подручју или да је увезена у складу са законом и другим прописима, као и да то лице са робом поступа у складу са одредбама закона за чију примену је надлежна Управа царина. Ако се такви докази не обезбеде, покренуће се поступак у складу са законом.

Чланом 42. прописано је да царински службеник може да захтева од лица које улази или излази из слободне зоне одговор на питања у вези са робом, као и да је то лице дужно да стави робу на увид ради прегледа, ако то царински службеник захтева, и овлашћење царинског службеника да може, приликом уласка или изласка возила из слободне зоне, да уђе у возило и претражи сваки његов део и да, у свако доба, може да уђе и изврши преглед слободне зоне и свих зграда и робе у слободној зони.

Чланом 43. прописано је да царински службеник може да захтева од лица, које је по закону и другим прописима, дужно да да податке или да испуни одређену обавезу, да у одређеном року и на одређеном месту преда књиговодствену исправу, уговор, евиденцију из банке, коју сматра потребном за спровођене царинске контроле, да има право да прегледа базу података у рачунару, да узме копије и направи изводе из документа који је прибављен у складу са одредбама овог члана, као и да, сходно одредбама Законика о кривичном поступку, које се односе на привремено одузимање предмета, може привремено да задржи или да забрани располагање исправама из овог члана, као и предметима и узорцима предмета у вези са којима се спроводи царински поступак, у року који не може бити дужи од 15 дана од дана њиховог привременог задржавања, односно забране располагања, а то је потребно ради осигурања доказа, утврђивања неисправности или ако је лице те исправе, носаче података, предмете и узорке користило за повреде царинских и других прописа, односно ако је до њих дошло повредом царинских и других прописа.

Чланом 44. дефинисано је да су лица од којих се захтева достава података дужна да царинском службенику, који обавља царинску контролу, дозволе приступ земљишту и просторима у којима се обавља делатност, утовар, истовар или складиштење робе, да царински службеник има право да приликом обављања послова царинске службе уђе и у било који други објекат и простор на аеродрому, железничкој станици, речној луци, да ступи на земљиште на коме се налази или би се могла налазити роба, као и на земљиште преко којег је изведена или је могла бити изведена нека инсталација која омогућава преношење робе, као и на обалу, односно друго земљиште где би могло бити место за пристајање пловила или ваздухоплова. Такође, царински службеник може да уђе у пословне просторије у току редовног радног времена корисника тих просторија ако посумња да се те просторије користе у вези са набавком, увозом или извозом робе за коју се

обрачунавају дажбине, да се та роба налази у тим просторијама, као и да изврши преглед тих просторија и робе, укључујући и просторије које су означене као седиште привредног субјекта или просторије које се користе као складиште робе, а уколико постоји потреба да се ове радње обаве ван радног времена и без присуства корисника просторија, царински службеник је дужан да обавести и затражи помоћ надлежне организационе јединице министарства надлежног за унутрашње послове.

Чланом 45. прописано је да царински службеници контролишу усклађеност пословања физичких и правних лица са царинским и другим прописима прегледом робе или њеним узорковањем ради лабораторијских испитивања уколико је роба доступна, као и провером постојања, веродостојности и тачности пословних књига, евиденција и других исправа, утврђујући врсте и количине непријављене робе, исправност обрачуна и плаћања царина, пореза, акциза и других дажбина, да је царински службеник, при обављању царинске контроле ради спречавања и откривања неправилности у примени царинских и других прописа овлашћен да прегледа и претреса пословни, производни, складишни и други простор који се користи за обављање делатности, као и друге објекте и земљишта, затим да код прегледа и претреса пословног простора, објеката и земљишта царински службеник има право да прегледа робу, пословне књиге, евиденцију и друге исправе у вези са царинском робом и да користи техничке уређаје у сврху прегледа и претреса, односно растављања опреме, машина, уређаја и робе која се налази у простору, у објекту или на земљишту као и да утврђује наменску употребу робе, као и да су физичка и правна лица код којих се примењују мере накнадне царинске контроле дужна да царинском службенику омогуће услове за несметан рад и да му дају на увид све пословне књиге и друге исправе, односно да му омогуће увид у базе података електронских евиденција. Ставом 5 дефинисано је да се под пословним простором у смислу овог члана подразумева и стамбени простор уколико је регистрован као седиште правног лица, односно другог правног субјекта или ако се користи као пословни простор. Став 6. прописује да се мора пружити могућност физичком или правном лицу да присуствује прегледу просторија, објеката, земљишта односно стамбеног простора, а уколико ова лица не користе могућност да присуствују овом прегледу, а царински службеник оцени да се на тај начин онемогућава или одлаже спровођење царинске контроле, обавиће контролу и без њиховог присуства, уз присуство два пунолетна сведока и ту чињеницу унети у записник. Став 7. дефинише обавезу царинског службеника да састави записник о царинској контроли и да га достави лицу код којег су примењене мере царинске контроле у року од пет дана од дана завршетка контроле, право лица код којег су примењене мере царинске контроле да поднесе примедбе на записник у року од пет дана од дана пријема, те уколико су примедбама изнети нови докази и чињенице, због којих би требало променити чињенично стање утврђено у записнику или изменити раније правне оцене, царински службеник ће о таквим доказима и чињеницама или о новим правним оценама саставити допунски записник, на који се не може изјавити приговор. Став 8. прописује да уколико се у поступку царинске контроле утврди да прописи који се односе на одређени царински поступак нису правилно примењени, на основу записника о извршеној царинској контроли, односно допунског записника, доноси се решење у царинско-управном поступку у року од 60 дана од дана достављања записника, односно допунског записника о царинској контроли, а ставом 9. да ће министар, на предлог директора, ближе прописати поступак вршења накнадне контроле.

Чланом 46. прописано је да царински службеник може привремено да задржи робу која је увезена или намењена извозу, док се не утврди да се са робом поступало у складу са Царинским законом и другим законима, којима се ограничава, забрањује или посебно уређује увоз или извоз робе.

Чланом 47. прописано је да царински службеник може, у изузетним случајевима, уместо да привремено задржи робу или превозно средство, да остави робу или превозно средство под надзором на чување лицу које сматра погодним за то, о чему обавештава лице коме је привремено задржало робу. Лице коме је дата на чување роба или превозно средство дужно је да ту робу, односно превозно средство држи на безбедном месту, без трошкова по државу, за време док се не донесе коначна одлука у вези са том робом, односно превозним средством.

Царинском службенику роба мора бити доступна на његов захтев и робом се не може располагати нити однети из царинског подручја док је под надзором, осим ако царински службеник не овласти лице да поступи другачије. Царински службеник може у свако доба да врши надзор над робом или превозним средством остављеним на чување лицу, а после коначног одузимања робе или превозног средства, дужан је да ту робу, односно превозно средство, преузме.

Чланом 48. дефинисано је да извештај у писаној форми о чињеничном стању утврђеном приликом претреса лица, превозних средстава и пословних просторија, привремено задржани предмети и документација у било којој форми или они предмети који су прибављени у складу са законом и другим прописима које примењује царинска служба, могу се користити као доказ у прекршајном, односно кривичном поступку. Изјаве дате царинском службенику у поступку, могу се употребити као доказ у кривичном поступку ако су дате под условима утврђеним Законом о кривичном поступку.

Чланом 49. прописана су овлашћења царинских службеника који руководе организационом јединицом у чијој је надлежности царинско прекршајни поступак и царинских службеника који воде послове везане за царинско-прекршајни поступак која су им неопходна како би могли да поступају у складу са одредбама Царинског закона и Закона о прекршајима, као и овлашћење царинских службеника да издају прекршајни налог.

Чланови 50. и 51. дефинишу посебна овлашћења царинских службеника који обављају послове унутрашње контроле рада царинске службе, као и да ће поступак вршења унутрашње контроле и примене овлашћења ближе прописати министар.

Глава V закона (чл. 52-54.) дефинише прикупљање, евидентирање, обраду и заштиту података који су у вези са пословима царинске службе.

Чланом 52. прописано је да Управа царина прикупља личне и друге податке за обављање послова из своје надлежности, непосредно од лица на које се ти подаци односе, као и од лица која поседују тражене податке или из већ постојећих евиденција.

Чланом 53. прописано је да Управа царина води евиденцију о личним и другим подацима који се прикупљају и обједињују у вези обављања њених послова, у складу са законом којим се уређује заштита података о личности, другим законима којима је уређена заштита, прикупљање и чување личних података и података о привредним активностима.

Чланом 54. прописано је да подаци садржани у евиденцијама из члана 52. овог закона представљају службену тајну, ако овим законом или другим прописима није другачије одређено. Начин коришћења поверљивих података и начин заштите тих података одређује директор. Подаци из евиденције коју води и користи Управа царина чувају се у роковима предвиђеним прописима.

Глава VI закона (чл. 55-114.) дефинише права, дужности и одговорности царинских службеника.

Чланом 55. прописани су услови које треба да испуњава лице да би могло да се запосли у Управи царина, као и да се актом о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у Управи царина могу одредити други посебни услови за пријем и распоређивање на радна места.

Чланом 56. прописано је да одлуку о потреби да се радно место попуни доноси директор када се попуњавање радног места предвиђеног актом о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у Управи царина уклапа у донесени кадровски план. Радно место се попуњава премештајем, интерним или јавним конкурсом.

Чланом 57. прописано је да се пријем царинских службеника у радни однос на неодређено време у Управу царина спроводи путем јавног конкурса, који расписује Управа царина, да се конкурс објављује у Службеном гласнику Републике Србије, у једном од дневних листова у Србији и на званичном сајту Управе царина, шта садржи конкурс, ко га спроводи, поступак избора, доношење одлуке, као и да је дозвољен приговор министру, преко Управе царина, на одлуку директора о избору кандидата за пријем у радни однос у року од 8 дана од дана пријема одлуке.

Чланом 58. прописано је да се изузетно пријем у радни однос у Управу царина може спровести без јавног конкурса преузимањем државног службеника из другог органа државне управе, ако се о томе писмено споразумеју директор Управе

царина и руководилац државног органа из кога се преузима државни службеник и уколико државни службеник на то пристане.

Чланом 59. прописано је да се радна места царинских службеника разврставају у царинска звања, дефинише се да су звања царинских службеника који обављају послове припреме, праћења и анализе примене царинских и других прописа из делокруга Управе царина, међународне царинске сарадње, царинско-управног и царинско-прекршајног поступка, организације и управљања људским ресурсима, стручног образовања, правне, финансијске, инвестиционе, информатичке, статистичке и евиденционе послове су: виши царински саветник, самостални царински саветник, царински саветник, млађи царински саветник, царински сарадник, млађи царински сарадник, царински референт и млађи царински референт, а звања царинских службеника који обављају послове контроле примене царинских прописа, накнадне контроле, контроле порекла робе, контроле рада унутрашњих јединица и царинских службеника, пријем и контролу царинско-робне документације и царинење робе, преглед робе у поступку царинење, царинског надзора над робом и царинске контроле путника, превозних средстава и робе у међународном путничком промету су: виши царински инспектор, самостални царински инспектор, царински инспектор и млађи царински инспектор, царински прегледач и млађи царински прегледач, царински надзорник и млађи царински надзорник. За стицање царинског звања поред услова прописаних овим законом потребно је да царински службеник испуњава и посебне услове предвиђене актом о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у Управи царина.

Чл. 60, 61. и 62. прописано је који се послови обављају у ком звању и који су услови у погледу стручне спреме и радног искуства потребни за стицање звања.

Чланом 63. прописано је да царински службеник може да напредује распоређивањем на радно место чији се послови обављају у вишем звању или на руководеће радно место, на предлог непосредног руководиоца или уколико потребе Управе царина то захтевају, с тим што мора да испуњава све услове прописане за радно место на које се распоређује.

Чланом 64. прописано је да царински службеник може стећи више звање и у години у којој испуњава услове за стицање старосне пензије.

Чланом 65. дефинисана је дужност полагања заклетве лица које се први пут прима у радни однос у Управу царина, садржина заклетве и обавеза Управе царина да потписану заклетву чува у персоналном досијеу царинског службеника.

Чланом 66. прописано је да царински службеник и намештеник, приликом заснивања радног односа, под пуном материјалном и кривичном одговорношћу, дају писану изјаву о свом имовинском стању, имовинском стању чланова своје уже породице, као и писану изјаву да могу да се врше провере у вези приказаног стања. Царински службеник има обавезу да пријави сваку промену имовинског стања у року од 30 дана од када је промена настала, став 3. регулише да се изјава чува у персоналном досијеу царинског службеника, став 4. прописује ко се сматра чланом уже породице, у смислу одредаба овог закона.

Чланом 67. прописано је да царински службеник не може да обавља плаћени или неплаћени посао који је у вези са његовим послом у Управи царина или са радом Управе царина, као и да царински службеник и чланови његове уже породице, не може бити власник или сувласник привредног субјекта, чија је делатност спојива или у вези са радом Управе царина. Послове из ст 1. и 2. овог члана прописаће министар. Дужност царинског службеника је да да писану изјаву о напред наведеним чињеницама и да пријави сваку промену у року од 30 дана од дана настале промене, као и да пре преузимања плаћеног посла или функције о томе обавести директора. Изјава о наведеним чињеницама чува се у персоналном досијеу царинског службеника.

Чланом 68. прописане су дужности царинског службеника.

Чланом 69. прописана је дужност царинског службеника да буде непристрасан приликом обављања свог посла, као и обавезу царинског службеника да обавести непосредног руководиоца да је се у царинском поступку који спроводи као учесник појављује лице или власник или сувласник предузећа које је са њим у сродству или пријатељском односу, у ком случају руководилац предузима мере ради обезбеђења непристрасности.

Чланом 70. прописано је да царински службеници не смеју да користе податке, сазнања и обавештења које имају или су им доступни приликом обављања послова царинске службе, у неслужбене сврхе, да не смеју да користе нити да дају обавештења, податке или сазнања за остваривање било какве имовинске или друге користи за себе или за друго лице, као и да дужност заштите службене, пословне и друге тајне траје и после престанка радног односа у Управи царина. Посебним актом директор одређује који подаци представљају службену и пословну тајну.

Чланом 71. дефинисано је да се радно време утврђује општим прописом који важи за државне органе, прописана је дужност царинских службеника да обављају посао и у мање повољном радном времену због потреба службе, и то у сменама, суботом, недељом, празницима и другим нерадним данима, дуже од пуног радног времена – прековремени рад, поподневни и ноћни рад и рад у турнусима.

Чланом 72. прописана је дужност царинских службеника и намештеника да буду доступни (у приправности за рад на свом радном месту), ван радног времена ради извршавања неког посла свог радног места.

Чланом 73. дефинише се да Кодекс понашања утврђује општа правила понашања царинских службеника приликом обављања послова у Управи царина и ван ње, као и понашање царинских службеника у току и ван радног времена, понашање према јавности, колегама, руководиоцима и службеницима којима руководе, као и другим државним службеницима.

Чланом 74. дефинисана су права царинског службеника и намештеника. Тачком 8. прописано је право царинског службеника и намештеника на бенефицирани радни стаж ако се актом о процени ризика на радном месту и у радној околини утврди да ради на радном месту са повећаним ризиком.

Члан 75. прописује да се од Управе царина, директора, помоћника директора и царинских службеника, не може захтевати накнада штете која је проузрокована трећим лицима приликом обављања послова из делокруга рада Управе царина, осим ако се докаже да је та штета проузрокована намерно или крајњом непажњом, као и да директор, помоћници директора и царински службеници не могу одговорати за штету из става 1 ни након престанка радног односа у Управи царина, односно престанка вршења функције.

Чланом 76. дефинисан је трајни или привремени премештај царинског службеника и намештеника на друго радно место због потреба службе, у исту или другу унутрашњу јединицу, у истом или другом месту рада, шта се сматра другим радним местом из ст. 1. овог члана код трајног премештаја, на који начин се одређује плата царинском службенику који је трајно или привремено премештен на радно место чији се послови обављају у непосредно нижем звању, да привремени премештај може да траје најдуже до 12 месеци и право царинског службеника и намештеника да поднесе приговор на решење о премештају.

Чланом 77. прописано је да директор може, на лични захтев царинског службеника и намештеника, да одобри његов сталан или привремени премештај, имајући у виду потребе Управе царина и личне разлоге царинског службеника.

Чланом 78. став 1. прописано је да поред случајева привременог премештаја државних службеника у истом државном органу, уређених прописима о радним односима у државним органима, царински службеник, може бити премештен на радно место у вишем звању, у трајању до 12 месеци, уколико испуњава услове у погледу степена и врсте стручне спреме, знања и способности и уколико је потребно да се радно место хитно попуни. Став 2. прописује да царински службеник који је привремено премештен у складу са ставом 1. овог члана, стиче сва права радног места на које је привремено премештен, док премештај траје.

Чланом 79. ст. 1-5. дефинише се право царинског службеника на плату која се састоји од основне плате и додатка на плату, како се одређује основна плата, шта се урачунава у плату, могућност одређивања додатних коефицијената за одређена радна места у зависности од посебних услова рада, опасности, одговорности, сложености, тежине и природе посла, право на увећање основне плате по основу додатака, у складу са законом којим се уређују плате државних службеника и намештеника и према одредбама овог закона. Ставом 6. прописана је могућност да се и намештеницима у Управи царина може утврдити додатни коефицијент. Став 7. право на увећање плате за 0,4 % за сваку навршену годину

радног стажа, а став 8. прописује да ће висину основног и додатног коефицијента, платне групе и платне разреде за звања царинских службеника из чл. 59-62. овог закона, висину додатног коефицијента за намештенике прописати министар.

Чланом 80. дефинисано је право царинског службеника и намештеника, који је по потреби службе привремено премештен у друго место рада на накнаде трошкова према прописима којима се регулишу радни односи у државним органима.

Чланом 81. прописано је право царинског службеника и намештеника који обавља послове у месту које није повезано организованом линијом редовног јавног превоза, нити постоји организован превоз службеним возилом до радног места и назад, на накнаду трошкова превоза према процени локалног саобраћајног предузећа о цени аутобуске карте да је таква врста превоза организована.

Чланом 82. дефинисано је право царинског службеника и намештеника на јубиларну награду по основу навршених 10, 20, 30 и 40 година рада у државном органу, као и да се висина јубиларне награде утврђује у висини јубиларне награде дефинисане Посебним колективним уговором за државне органе.

Чланом 83. прописани су случајеви када царински службеник и намештеник има право на солидарну помоћ, да ће услове за стицање тог права и исплату солидарне помоћи прописати директор Управе царина, да директор доноси коначну одлуку о праву на исплату солидарне помоћи, као и максимални износ солидарне помоћи у случајевима утврђеним у ставу 1. тач. 1-6.

Чланом 84. дефинисана су права породице преминулог царинског службеника и намештеника, у складу са одредбама Посебног колективног уговора за државне органе, на надокнаду трошкова сахране, новчану помоћ и месечну стипендију за малолетну децу и децу која се налазе на редовном школовању.

Чланом 85. прописано је да стручно оспособљавање и усавршавање царинских службеника спроводи Центар за стручно образовање Управе царина и који су послови стручног образовања и усавршавања. Ставом 2 дефинисано је да царински службеник који поред послова свог радног места учествује у стручном оспособљавању царинских службеника за полагање царинског испита, као и сталном предавачу у Центру за стручно образовање за вршење специјалистичких обука из појединих области рада Управе царина у циљу усавршавања царинских службеника, може да се одредити накнада, коју ће прописати министар, на предлог директора, а ставом 3. је прописано да Центар за стручно образовање врши периодичне провере стручне оспособљености царинских службеника, према плану и програму који прописује директор.

Чланом 86. прописано је да се у току стручног оспособљавања и усавршавања у Центру за стручно образовање царинским службеницима обезбеђује исхрана у ресторану Управе царина и смештај у интернату.

Чланом 87. прописано је да се стручни испит за царинске службенике (царински испит) састоји се из општег и посебног дела, да се општи део царинског испита полаже према програму прописаном за полагање државног стручног испита, а посебни део царинског испита за царинске службенике полаже се према програму који прописује министар. Посебни део царинског испита је обавезан за царинске службенике којима су за обављање послова неопходна стручна знања из области царинског система и царинске политике. Директор прописује радна места за која царински службеник није у обавези да положи посебан део царинског испита. Царински службеник је обавезан да положи царински испит у року од две године од заснивања радног односа.

Чланом 88. прописано је да се за вишегодишњи стручни рад, изузетна достигнућа у обављању послова царинске службе, ванредни допринос унапређењу рада службе или јачању угледа царинске службе, креативни рад, иновације или други вид стваралаштва који је у знатној мери допринео резултатима рада царинске службе, царинским службеницима, намештеницима и унутрашњим јединицама Управе царина могу се доделити признања, а царинским службеницима и намештеницима и новчане награде, да се признања и награде могу додељивати квартално и на Дан царинске службе. Ставом 3. овог члана прописано је да се за недовољно, односно изузетно постигнуте резултате рада, царинском службенику и намештенику може умањити односно увећати основна плата највише за 30 %. Врсте

признања, поступак доделе признања и новчаних награда, односно умањења и увећања плата прописује министар на предлог директора.

Чланом 89. дефинисана је могућност стимулативног награђивања царинског службеника, једнократно, у току године по основу натпросечних резултата рада у откривању случајева повред царинских и других прописа, новчаном наградом у висини до три просечне нето плате по запосленом у РС. Одлуку о посебној награди доноси директор.

Чланом 90. прописано је да се средства за исплату награда из члана 88. и 89. овог закона обезбеђују у буџету републике Србије.

Чланом 91. прописано је да Управа царина води евиденцију о личним и професионалним подацима царинских службеника и намештеника, да се евиденција може водити и у електронској форми, да се подаци чувају у складу са законом којим се уређује заштита података о личности, да је персонални досије поверљив, као и ко има право увида у податке из досијеа.

Чланом 92. дефинише се шта се сматра повредом службене дужности и да повреде могу бити лакше и теже.

Чланом 93. прописано је да кривична одговорност не искључује дисциплинску одговорност за исту радњу извршења због које се води кривични поступак, да кривична, односно прекршајна одговорност не искључује дисциплинско кажњавање царинског службеника уколико је радњом извршења која је предмет кривичног, односно прекршајног поступка, учинио повреду службене дужности, и без обзира да ли је ослобођен кривичне, односно прекршајне одговорности, да царински службеник одговара за повреду службене дужности која садржи обележја кривичног дела и када није позван на кривичну одговорност, као и да уколико је кривични поступак покренут због исте радње извршења, дисциплински поступак се може прекинути до окончања кривичног поступка.

Чланом 94. и 95. прописане су лакше и теже повреде службене дужности.

Чланом 96. прописано је да се за лакше повреде службене дужности могу изрећи дисциплинске мере:

- 1) јавна опомена;
- 2) новчана казна до 20% плате за пуно радно време, исплаћене за месец у коме је новчана казна изречена, а

за теже повреде службене дужности:

- 1) новчана казна од 20% до 30% плате за пуно радно време, исплаћене за месец у коме је новчана казна изречена у трајању до шест месеци;
- 2) премештај на друго радно место ниже сложености послова, тј. у нижем звању, за које је као услов прописана иста стручна спрема на период од годину дана;
- 3) забрана напредовања од 2 до 4 године;
- 4) престанак радног односа.

Такође, прописује како се извршавају дисциплинске мере.

Чланом 97. прописано је да дисциплински поступак због лакше повреде службене дужности, на предлог непосредног руководиоца, покреће, води и о дисциплинској одговорности одлучује директор Управе царина за царинске службенике у Централни Управе царина, односно управник царинарнице за царинске службенике у царинарници, као и да директор Управе царина, односно управник царинарнице може одредити царинског службеника са завршеним Правним факултетом да спроведе одређене радње које су од значаја за покретање и вођење дисциплинског поступка, утврђивање дисциплинске одговорности за лакшу повреду службене дужности и изрицање дисциплинске мере.

Чланом 98. прописано је да дисциплински поступак због теже повреде службене дужности покрећу помоћник директора сектора, руководиоца организационе јединице ван сектора и управник царинарнице, против царинских службеника распоређених у организационим јединицама којима руководе. Против руководиоца организационих јединица ван сектора и управника царинарница дисциплински поступак покреће помоћник директора-координатор, да дисциплински поступак због теже повреде службене дужности води и подноси предлог одлуке директору дисциплинска комисија Управе царина, у већу од три члана (председник и два члана), дисциплински орган није везан за правну квалификацију повреде

службене дужности подносиоца захтева за покретање дисциплинског поступка, и да након спроведеног дисциплинског поступка за тежу повреду службене дужности директор Управе царина одлучује решењем о дисциплинској одговорности царинског службеника.

Чланом 99. прописано је да царинске службенике у састав дисциплинске комисије Управе царина одређује решењем директор Управе царина, на период од четири године, да након истека тог рока могу бити поново именовани. Састав, избор и број чланова дисциплинске комисије, као и њихов положај одређује директор Управе царина, тако да број не буде мањи од пет и да буде одређен председник и чланови, као и њихови заменици. Члан дисциплинске комисије мора имати стечено високо образовање на студијама другог степена (дипломске академске студије – master, специјалистичке академске студије, специјалистичке струковне студије), односно на основним студијама у трајању од најмање четири године и најмање пет година радног искуства у струци, а члан који је одређен за председника, као и његов заменик мора бити дипломирани правник, као и да чланови дисциплинске комисије могу бити замењени и пре истека рока од четири године.

Чланом 100. дефинисано је да се у дисциплинском поступку у Управи царина сходно се примењују правила управног поступка о усменој расправи, доказивању, записнику и достављању.

Чланом 101. прописани су рокови застрелости за вођење дисциплинског поступка, за лакшу и тежу повреду службене дужности.

Чланом 102. прописује да на решење о изреченој дисциплинској мери царински службеник може да изјави приговор министру, преко Управе царина у року од 8 дана од дана пријема решења.

Чланом 103. прописује вођење евиденције о изреченим дисциплинским мерама, као и кад се дисциплинске мере бришу из евиденције.

Чланом 104. прописује се обавезно привремено удаљење са рада царинског службеника коме је одређен притвор од првог дана притвора, док притвор траје.

Чланом 105. дефинисани су други разлози због којих царински службеник може бити привремено удаљен са рада:

- 1) ако је против њега покренут кривични поступак због кривичног дела учињеног на раду или у вези са радом.
- 2) ако је против њега покренут дисциплински поступак због теже повреде службене дужности, а његово остајање на раду би могло да штети интересима Управе царина,

као и трајање привременог удаљења.

Чланом 106. прописано је да решење о привременом удаљењу са рада доноси директор Управе царина.

Чланом 107. прописано је да се царинском службенику који је привремено удаљен са рада одузима службена легитимација, службена значка, оружје и друга опрема и ствари са којима је задужен, као и да за то време не може да носи службено одело.

Чланом 108. прописано је да царински службеник који је привремено удаљен са рада због одређивања притвора има право на накнаду плате према општим прописима о раду, која се исплаћује на терет органа који је одредио притвор и да за време привременог удаљења има право на накнаду плате која износи 50% основне плате за месец који претходи месецу у коме је донето првостепено решење о привременом удаљењу.

Чланом 109. дефинисано је право царинског службеника на разлику између исплаћене накнаде плате и пуног износа основне плате за време док је био привремено удаљен са рада:

- 1) ако је ослобођен од одговорности у правоснажно окончаном дисциплинском поступку или је поступак обустављен због одустанка подносиоца захтева или је захтев за покретање дисциплинског поступка одбијен;
- 2) ако је у правоснажно окончаном кривичном поступку ослобођен од оптужбе или оптужба буде одбијена, али не због ненадлежности или је кривични поступак против њега обустављен правоснажним одлуком.

Чланом 110. дефинисано је право царинског службеника на приговор, на решење о привременом удаљењу са рада, који не одлаже извршење решења.

Чланом 111. прописани су посебни случајеви, осим случајева предвиђених другим законом, у којима се царинском службенику отказује радни однос:

- 1) ако неоправдано одсуствује са рада најмање пет радних дана;
- 2) када је правноснажно осуђен за кривично дело учињено на раду или у вези са радом у царинској служби или правоснажно осуђен на казну затвора (условно или безусловно) од најмање три месеца за кажњиво дело које га чини недостојним за обављање послова у Управи царина;
- 3) ако се утврди да су подаци о испуњењу услова за пријем у царинску службу лажни;
- 4) када се сазна да је поступао супротно одредбама овог закона о забрани обављања плаћеног или неплаћеног посла који је неспојив са његовим послом у Управи царина или са радом Управе царина, односно уколико се утврди да је царински службеник или члан његове уже породице власник или сувласник привредног субјекта чија је делатност неспојива са радом Управе царина;
- 5) ако не положи стручни испит за царинске службенике у року од две године од дана заснивања радног односа.

Такође, је прописано да решење о престанку радног односа царинском службенику доноси директор.

Чланом 112. прописано је да се пријем намештеника у радни однос Управу царина врши непосредно или посредно преко службе за запошљавање, као и да се у погледу услова за пријем у радни однос намештеника у Управу царина, примењују одредбе овог закона којима су прописани услови за пријем царинских службеника.

Чланом 113. прописано је да се средства за рад царинске службе обезбеђују из буџета Републике Србије и да се распоред средстава одобрених за финансирање рада царинске службе врши према предрачуну унутрашњих јединица, односно Финансијском плану расхода, који доноси директор.

Чланом 114. прописана је дужност Управе царина да извршава своје обавезе у складу са прописима који уређују спровођење и унапређење безбедности и здравља на раду лица која учествују у радном процесу, као и лица која се затекну у радној околини, како би се спречиле повреде на раду, професионална обољења и обољења у вези са радом и да царински службеници који прегледају превозна средства, царинску и другу робу у царинским и другим складиштима и сместиштима, царински службеници који обављају стручне и помоћне послове у царинској лабораторији, имају право на радну одећу и друга заштитна средства (маске, рукавице, специјална одећа и др.)

Глава VII закона (чл. 115-118.) прописане су прелазне и завршне одредбе.

Чланом 115. прописано је да ће се поступци одлучивања о правима, обавезама и одговорностима царинских службеника, започети пре ступања на снагу овог закона, окончати применом прописа који су важили пре ступања на снагу овог закона.

Чланом 116. предвиђен је рок од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона за доношење подзаконских аката за извршавање овог закона и да ће се до њиховог доношења и ступања на снагу примењивати подзаконски акти донети на основу Царинског закона („Службени гласник РС“ бр. 73/03, 61/05, 85/05/-др. закон, 62/06-др. Закон и 9/10-одлука Уставног суда).

Чланом 117. прописано је да даном ступања на снагу овог закона престају да важе чл. 252-329. Царинског закона („Службени гласник РС”, бр. 73/03, 61/05, 85/05/-др. закон, 62/06-др. Закон и 9/10-одлука Уставног суда).

Чланом 118. прописано је ступање на снагу овог закона осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

IV. Финансијска средства потребна за спровођење закона

За спровођење овог Закона потребно је обезбедити додатна средства у односу на она која су за рад царинске службе обезбеђена Законом о буџету Републике Србије за 2013. годину. Чланом 79. предвиђено је да министар одређује висину основног и додатног коефицијената, платне групе и платне разреде за звање

царинских службеника, висину додатног коефицијента за намештенике, у зависности од посебних услова рада, опасности, одговорности, сложености, тежине и природе посла. Повећање плата треба да мотивише царинске службенике, да подигне њихову свест о значају службе у којој раде, да има позитивне ефекте на јачање интегритета царинског службеника и да допринесе смањењу корупције у Управи царина. У прилогу овог образложења је преглед „Расходи за запослене“ са подацима о платама, додацима и накнадама запослених у 2012. годину, као и Преглед просечне бруто/нето основне и исплаћене плате за април 2013. године. Чланом 80. прописано је право царинског службеника и намештеника који обавља послове у месту које није повезано организованом линијом редовног јавног превоза, нити постоји организован превоз службеним возилом до радног места и назад, на накнаду трошкова превоза према процени локалног саобраћајног предузећа о цени аутобуске карте да је таква врста превоза организована.

V. Разлози за доношење закона

Нови Царински закон („Службени гласник Р Србије“ број 18/10) који уређује општа правила и поступке који се примењују на робу која се уноси или износи из царинског подручја Р Србије почео је да се примењује 3. маја 2010. године. Међутим, на снази су остале одредбе Царинског закона („Службени гласник Републике Србије“, бр.73/03, 61/05, 85/05-др. закон, 62/06-др. закон и 9/10-одлука Уставног суда) чл. 252 до 379., односно одредбе које уређује институте које треба да уреди Закон о царинској служби. У случају да се у наредном, дужем, периоду примењују одредбе и старог и новог Царинског закона то ће и даље стварати забуну и правну несигурност.

Такође, нови Царински закон усаглашен је са царинским законима земаља Европске уније и предвиђа увођење нових царинских процедура које треба да обезбеде брз и ефикасан проток роба. а да би се то омогућило Закон о царинској служби прописује овлашћења царинских службеника која треба да прате те нове и поједностављене процедуре.